אמר לך ההוא אבנטו של כהן גדול לא זה הוא אבנטו של כהן הדיוט ולמאן דאמר אהרן ואח"כ בניו והכתיב והגרת אותם אבנט? (א) אמר לך ההוא קמ"ל אבנטו של כהן גדול זהו *אבנטו של כהן הדיוט. ויחגור אותו (ב) באבנט, ויחגור אותם למה לי? שמע מינה אהרן ואח"כ בניו; ובבת אחת מי משכחת לה? לא צריכא דאקדים: מפרישין כהן גדול וכו': למה מפרישין? כדקאמרי אי לר' יוחנן כדאית ליה אי לריש לקיש כדאית ליה! הכי קאמר מביתו למה פירש? תניא *ר' יהודה בן בתירה אומר שמא תמצא אשתו ספק נדה ויבא עליה *אטו ברשיעי עסקינן *אלא שמא יבא על אשתו ותמצא *ספק נדה, אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא כמאן כרבי עקיבא דאמר *נדה מטמאה את בועלה, דאי רבנן הא אמרי *אין נדה מטמאה את בועלה, אמר להו רב חסדא אפילו תימרו רבנן, רבנן ע"כ לא פליגי רבנן עליה דר"ע אלא באחר אחר אבל בחד אחר מודו ליה, אמר ר' זירא שמע מינה בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום דאי אמרת בועל נדה כנדה אימת טביל, בליליא, למחר היכי עביד עבודה והא בעי הערב השמש אלא לאו שמע מינה בועל נדה אינו כנדה, רב שימי מנהרדעא אמר אפי' תימא בועל נדה כנדה דמפרשינן ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה מיתיבי *כל חייבי טבילות [ג] טבילתן ביום, נדה ויולדת טבילתן בלילה נדה אין בועל נדה לא? נדה וכל דאתי מרבויא מיתיבי *בעל קרי כמגע שרץ בועל נדה כטמא מת מאי לאו לטבילה? לא, לטומאתן, טומאתן בהדיא כתיב בהו: האי טומאת שבעה כתיב ביה, והאי טומאת שבעה כתיב ביה, אלא

אמר לך ההוא אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו וכו' · כלומר לעולם קרא לצוותא דווקא בבת אחת, ובעשייה דפליגינהו ללמדך בא שאין האבנטים שוין שנאמר במעשה האבנט של כהן גדול (שמות לט) ואת האבנט שש משזר תכלת וארגמן לומר שהוא של כלאים 'דשש'=כיתנא 'ותכלת'=עמרא ואבנט הבנים לא פירש הכתוב ממה היו ושמועינן הכא דאבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו של כהן הדיוט שזה של כלאים וזה של בוץ: **וזהו אבנטו** · כלומר שניהם של כלאים: **ובבת אחת מי משכחת לה** · שיהא משה לבדו חוגר חמשה בני אדם כאחת: **לא צריכא דאקדים** · לא בבת אחת ממש קאמר אלא זה אחר זה אבל בסדר אחד היו ולא הפסיק בגד אחר בנתיים הלביש לאהרן כל בגדיו ולא חגר אותו אבנט ואח"כ הלביש את בניו מכנסים כתונת ומגבעת ואח"כ נטל את האבנטים וחגר את אהרן ואח"כ בניו, ולמאן דאמר אהרן ואח"כ בניו ככתבו האמור בעשייה ויתן עליו את הכתונת ויחגור אותו באבנט וילבש אותו את המעיל ואח"כ ויקרב (ג) את בני אהרן וילבישם כתנות ויחגור אותם באבנט, ודברי הכל לאהרן תחילה קודם שהתחיל לבניו: **אי לר' יוחנן כדאית ליה** · דיליף ממלואים אי לרשב"ל כדאית ליה דיליף מסיני: **מביתו למה פירש** · ומאשתו למה פירש, הבא אשתו עמו שם שהרי על כרחך לשכת פרהדרין לא היתה קדושה, שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד כ"ש שכיבה: הכי גרסינן תניא רבי יהודה בן בתירה אומר שמא תמצא אשתו וכו': **ברשיעי עסקינן** · שיבא על ספק נדה: **אלא שמא יבוא על אשתו ואח"כ תמצא ספק נדה** · שתמצא דם על העדין שקנחה בו ואין ידוע אם בשעת ביאה היה בה דם או לאחר ביאה ובועל נדה טמא שבעת ימים ויהא אסור לבא במקדש ביום הכפורים: **כמאן כרבי עקיבא דאמר הרואה דם מטמאה את בועלה** · למפרע כל מעת לעת כשם שגזרו שמטמאה טהרות מעת לעת למפרע ופלוגתייהו במסכת נדה בפרק כל היד (דף יד·) והכי תנן דרך בנות ישראל משמשות בשני עדים אחד לו ואחד לה: נמצא על שלו טמאין שניהן כל שבעה דודאי היה דם בשעת ביאה שאין דרך הדם לצאת ממש דם נמצא על שלה אותיום (והוא לשון 'מיד' בלשון יוני-שקינחה בפרישת יציאת השמש מיד) טמאים ודאי, נמצא (ה) לאחר זמן (כלומר שהרחיקה בדיקה) טמאים מספק ואיזהו 'אחר זמן' כדי שתרד מן המטה ותדיח את פניה של מטה אותה מטמאה מעת לעת ואינה מטמאה את בועלה (והכי פירושה ואם יותר מכאן שהתה לבדוק ואח"כ בדקה ומצאה הרי היא כשאר נשים לטמא למפרע טהרות של מעת לעת ואינה מטמאה את בועלה שלא גזרו טומאה מעת לעת לענין טומאת בועלה) ר"ע אומר אף מטמאה בועלה: **אלא באחר אחר** · שהתה יותר מאחר זמן שבזמן אותיום ואחר זמן לאחר זמן כדי שתרד ותדיח כדקתני איזהו אחר זמן והתם קתני טמאים מספק ולא פליגי עם ר"ע ובאחר אחר זמן פליגי כדקתני ואח"כ מטמאה את בועלה [א] מעת לעת אבל בחד אחר דהיינו בתוך אחר זמן דהיינו בתוך כדי שתרד מודו: **ש"מ** · מדקתני מפרישין שבעת ימים ואוקימנא טעמא משום חשש טומאת נדה: **בועל נדה אינו כנדה** · שאסורה לטבול בשביעי עד הלילה אלא טובל בשביעי ביום הלכך לא בעי פרישה אלא שבעת ימים ואם בא על ספק נדה ביום הפרישה מונה מקצת היום ככולו כנדה וטובל ערב יוה"כ שהוא שביעי ביום ומעריב שמשו ונכנס במקדש ביוה"כ: **דאי ס"ד בועל נדה כנדה אימת טביל** · זה אם בא על נדה ביום פרישתו בלילה דיוה"כ, למחר היכי עביד עבודה: **סמוך לשקיעת החמה** · שמונה ימים לפני יוה"כ והאי דקרי ליה שבעה משום ההוא פורתא לא חשיב ליה וטביל אור של ערב יוה"כ ועביד למחר של ערב יוה"כ הערב שמשו: **כל חייבי טבילות טבילתן ביום** · כדיליף במסכת מגילה (דף כ·) מוחטאו ביום השביעי ורחץ במים וגו' (במדבר יט): **נדה ויולדת טבילתן בלילה** · נדה דכתיב (ויקרא טו) שבעת ימים תהא בנדתה כל שבעה, ויולדת כימי נדת דותה תטמא (שם יב): **בעל קרי כמגע שרץ** · לטבול ביום טומאתו כדאמרינן בפרק אלו דברים בפסחים [דף סו:] ובועל נדה כטמא מת לטבול ביום שביעי אלמא טובל ביום: **לא לטומאתן** · בעל קרי כמגע שרץ לטומאת ערב, וראשון לטומאה, בועל נדה לטומאת שבעה, ואב הטומאה כטמא מת: **האי טומאת שבעה כתיב ביה** · ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים (שם טו):

אמר לך אבנטו של כהן גדול לא זהו אבנטו כו' · וא"ת היכי דייק מדכתיב אותו הכתיב נמי אותם ומאותם נימא שהאבנטי' שוין וא"כ קרא לא כמר דייקי ולא כמר דייקי וי"ל סברא הוא לאוקמא קרא דווקא האבנט תעשה שש משזר וגו' בכהן גדול דווקא כיון דשאר בגדיו היו נמי דכלאים אפוד (*ומעיל) אבל הדיוט דכל שאר בגדיו דבוץ נימא נמי אבנטו דבוץ ואשכחן נמי כי האי גוונא כהן גדול ביום הכפורים לפי שהיו שאר בגדיו דבוץ היה נמי אבנטו דבוץ וה"ר מנחם מיוואני זצ"ל פירש דנפקא ליה מג"ש דרוקם רוקם דכתיב בואלה הצוה *ואת האבנט תעשה מעשה רוקם ובכהן גדול מיירי מדכתיב ולבני אהרן תעשה כתנות ועשית להם אבנטים ומגבעות אם כן קמא דכהן גדול ובפרשת פקודי כתיב בשעת עשייה ואת האבנט שש משזר תכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רוקם וילפינן בגזירה שוה דכמו דהתם רוקם כלאים הוה כך ואבנט תעשה מעשה רוקם שכתב בכ"ג כלאים הוה אבל באבנט של כהן הדיוט לא כתב רוקם ולמאן דאמר דתרוייהו של כלאים משוה להן מדכתיב אותם:

מביתו למה פירש · פי' רש"י הבא אשתו עמו שם שהרי על כרחך לשכת פרהדרין לא היתה קדושה °שאין ישיבה בעזרה כ"ש שכיבה וקשיא לן דנהי דלא קדישא כקדושת עזרה מ"מ כהר הבית היתה דאמרי' בפרק פרת חטאת (זבחים דף קטז:) דכל הר הבית מחנה לויה הוא ובעל קרי אינו רשאי ליכנס במחנה לויה דאמר בפסחים פרק אלו דברים (דף סז:) זב וכל זב לרבות בעל קרי אלא יש לפרש מביתו למה פירש הוה לן למימר שיפרישוהו למחילה אחת בהר הבית דאמרי' פרק כילד צולין (שם דף פו·) דמחילות לא נתקדשו:

סיפה

תוספות ישנים

מביתו למה פירש. פי' הר"י בשם רבינו שלמה מביתו למה פירש ילך לביתו אחר תמיד של בין הערבים וישמש מטתו ויטבול שעה אחת קודם שקיעת החמה ויעריב שמשו ויבוא בלשכה דהא נמי אהרן לן במחנה לויה בשעה אחת שהיה המשכן מפורק כמו כן משמע בירושלמי דקאמר דאלטריך דכן כתיבה ודר' יוחנן הוא אי מדרבי יוחנן בה"א ביכול לצאת שעה אחת ולשמש ביתו אבל בקונטרס' פי' מביתו למה פירש שהרי ע"כ לשכת פרהדרין לא היתה קדושה שאין ישיבה בעזרה אלא למלכי בית דוד וכ"ש שכיבה וקשה דהא קי"ל בפסחים פרק אלו דברים (דף סז.) ובתמיד (דף כז:) שבעל קרי משתלח חוץ לשתי מחנות אלא מפרש רבי' הזקן מביתו למה פירש [תהיה] פרישתו למקום שבעל קרי מותר ליכנס ואע"ג דבמילואים כתיב ופתח אהל מועד תשבו ומדקאמר תשבו ע"כ מחנה לויה היה ואפ"ה פירש מאשתו וי"ל דשאני אהרן שהיה צריך לקבל הזאת דמים כל שבעת ימי המילואים ואע"ג דמתני' נמי תנן שהיה עובד כל שבעת הימים מ"מ אין זה כ"א מדרבנן וא"ת ומאי קאמר מביתו למה פירש והלא יש לו להיות הדיר במחנה לויה כמו אהרן ובניו שהיו יושבין תמיד פתח אהל מועד נראה דתניא בברייתא דמלאכת המשכן שכל שבעת ימי המילואים היה משה מעמיד המשכן ומפרקו פירוש היה מפרקו ומעמידו מיד אבל אם נפרש מעמידו בערב ומפרקו בבקר ויומם ולילה דכתיבי בקרא לאו דווקא מחנה לויה ולא מקום מחנה לויה ואם כן כ"ג היו יכולין להפרישו במחנה ישראל כמו שבטלה קדושת המשכן כשהיה מפורק כדאמרי' (בתענית) הוגללה הפרוכת היו זבים ומצורעים נכנסים לשם ושירות ראשון כנון : אבל בחד אחר מודו ליה. לרבותא נקיטיה דאפילו בחד אחר מודו ליה דהא אף אי לא הוו מודו ליה הוי מצי למינקט נמצא על שלו או על שלה אותיום אי נמי חיישינן לספק נדה אבל והאי נדה כגון על שלו או על שלה אותיום לא חיישינן ולא היינו מפרישין אותו בשביל כך . מ"ר : אימת טביל ליה בלילה למחר היאך עביד עבודה . והא דתנן (לקמן דף יח.) כל שבעת הימים זורק את הדם היינו אם הוא טהור ביום הראשון אבל אם בימים מעט בלילה שלפניו צריך להעריב שמשו :

[לקמן יג. סע. חולין קלח. תמיד כו: ע"ש]

[לעיל ג: תוספתא פ"א]

[יבמות לג: כתובות קה. קידושין לג: גיטין ל:]

לקמן סה. ע"ש פסחים ל: שבת קכא.

פסחים כו: [זבים פ"ה מי"א]

י א מיי' פ"א מהלכות עבודת יוה"כ הלכה ג:

יא ב מיי' פ"ג מהלכות משכב ומושב הל' ח:

[ג] [רב אלפס שבועות פ"ב דף רלב.]

[נ"ע ותוכן]

[ע' תוס' נדה טו. סד"ה אמר רב כו']

הגהות הב"ח

(א) גמ' אבנט אהרן ובניו קאמר לך: (ב) שם ויחגור אותו באבנט כצ"ל: (ג) רש"י ד"ה לא צריכא וכו' ויקרב משה את בני אהרן וכו' אותם באבנט נ"ל: (ה) שם ד"ה כמאן כו' והאי נמצא על שלה לאחר זמן כו' שהרחיקה בדיקתה וכו' ומצאה דם וכו':

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מביתו וכו' שאין ישיבה בעזרה. עיין לקמן דף ח ע"ב תוס' ד"ה דאי:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] ברש"י ד"ה אלא באחר אחר וכו' ואח"כ מטמאה את בועלה. נ"ב ר"ל משום מגע וכדאיתא בנדה דף ס"ו ע"א:

נושא

אמר דעוי אבנטו של כהן הדיוט

נקודות הסכמה:
אבנטו של כהן גדול
בכל ימות השנה = כלאים

של כהן הדיוט:
1) כמו של כה"ג = כלאים
2) אינו כמו כה"ג = בוץ

נושא

פרישה מאשתו

נושא/מחלוקת

ב' דעות בענין זמן טבילתו: ר' זירא ביום; כנדה ר' שימי בלילה

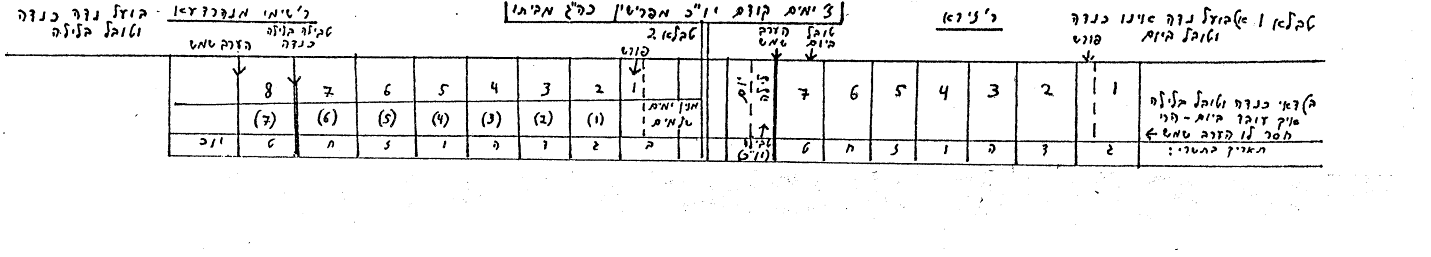קושיא על ר' ש'